

Abu Hurayrah

”An Abi Hurayrata, radiyallahu ‘anhu, qal: qala Rasulullah, ﷺ ...”

Genom denna fras har miljoner muslimer, från islams tidiga historia fram till idag, blivit bekanta med namnet **Abu Hurayrah**. I tal och föreläsningar, i fredagskhotbor och seminarier, i hadith- och sirah-böcker, i fiqh och ‘ibadah, nämns Abu Hurayrahs namn på detta sätt:

”På auktoritet av Abu Hurayrah, må Allah vara nöjd med honom, som sade: Allahs Sändebud, må Allah välsigna honom och ge honom fred, sade ...”

Genom hans enorma ansträngningar fördes hundratals ahadith — Profetens uttalanden — vidare till senare generationer. Hans namn står främst bland hadithförmedlarna. Efter honom kommer namn som Abdullah ibn Omar, Anas ibn Malik, Umm al-Mu’minin A’ishah, Jabir ibn Abdullah och Abu Sa’id al-Khudri — alla förmedlade över tusen hadither.

Abu Hurayrah blev muslim genom **at-Tufayl ibn Amr**, hövdingen för Daws-stammen som han tillhörde. Daws bodde i Tihamah-regionen längs Röda havets kust i södra Arabien. När at-Tufayl återvände till sin by efter att ha mött Profeten och blivit muslim i missionens tidiga år, var Abu Hurayrah en av de första som svarade på hans kallelse. Till skillnad från majoriteten av Daws, som länge förblev envisa i sina gamla trosupfattningar.

När at-Tufayl besökte Makkah igen följde Abu Hurayrah med honom. Där fick han äran och privilegiet att möta den ädle Profeten, som frågade honom:

"Vad är ditt namn?"

"Abdush-Shams — solens tjänare," svarade han.

Profeten sade:

"Låt det istället vara Abdur-Rahman — Den Nåderikes tjänare."

Han svarade:

"Ja, Abdur-Rahman ska det vara, O Allahs Sändebud."

Trots detta fortsatte han att vara känd som **Abu Hurayrah**, *"kattungens-mannen"*, bokstavligen *"kattens far"*, eftersom han — liksom Profeten — tyckte mycket om katter och sedan barndomen ofta hade en liten katt att leka med.

Abu Hurayrah stannade i Tihamah i flera år, och först i början av det sjunde året efter hijrah anlände han till Madinah tillsammans med andra från sin stam. Profeten hade då gett sig ut på kampanjen mot Khaybar. Eftersom Abu Hurayrah var fattig tog han sin plats i moskén tillsammans med andra av **Ahlu-Suffah**. Han var ogift, utan hustru eller barn. Med honom fanns dock hans mor, som fortfarande var mushrik.

Han längtade efter — och bad innerligt — att hon skulle bli muslim, men hon vägrade envist. En dag uppmanade han henne att tro på Allah ensam och följa Hans Sändebud, men hon yttrade då några ord om Profeten som gjorde honom djupt ledsen. Med tårar i ögonen gick han till den ädle Profeten, som sade till honom:

Profeten sade:

"Vad får dig att gråta, O Abu Hurayrah?"

Han svarade:

"Jag har inte upphört att kalla min mor till islam, men hon har alltid avvisat mig. Idag kallade jag henne igen, och jag hörde ord från henne som jag inte tycker om. Åkalla därför Allah, den Allsmäktige, att göra Abu Hurayrahs mors hjärta benäget att acceptera islam."

Profeten svarade på Abu Hurayrahs begäran och bad för hans mor. Abu Hurayrah berättade:

”Jag gick hem och fann dörren stängd. Jag hörde ljudet av vatten som stänkte, och när jag försökte gå in sade min mor: ’Stanna där du är, O Abu Hurayrah.’ Efter att ha tagit på sig sina kläder sade hon: ’Kom in!’ Jag gick in och hon sade: ’Jag vittnar att det inte finns någon gud utom Allah, och jag vittnar att Muhammad är Hans tjänare och Hans sändebud.’”

”Jag återvände till Profeten — frid vare med honom — gråtande av glädje, precis som jag en timme tidigare hade gått därifrån gråtande av sorg, och sade: ’Jag har goda nyheter, O Allahs Sändebud. Allah har besvarat din bön och väglett Abu Hurayrahs mor till islam.’”

Abu Hurayrah älskade Profeten mycket och fann nåd hos honom. Han tröttnade aldrig på att se på Profeten — hans ansikte framstod för honom som strålande som solen — och han tröttnade aldrig på att lyssna till honom. Ofta prisade han Allah för sin lycka och sade:

”Lov och pris till Allah som har väglett Abu Hurayrah till islam.”

”Lov och pris till Allah som har lärt Abu Hurayrah Koranen.”

”Lov och pris till Allah som har skänkt Abu Hurayrah sällskapet av Muhammad, må Allah välsigna honom och ge honom fred.”

När han nådde Madinah satte Abu Hurayrah sitt hjärta på att uppnå kunskap. Zayd ibn Thabit, den framstående följeslagaren, berättade:

”Medan Abu Hurayrah, jag och en annan vän till mig var i moskén och bad till Allah den Allsmäktige och gjorde dhikr, dök Allahs Sändebud upp. Han kom mot oss och satte sig bland oss. Vi blev tysta och han sade: ’Fortsätt med det ni höll på med.’”

”Så min vän och jag gjorde en åkallan till Allah innan Abu Hurayrah gjorde det, och Profeten började säga *amin* till våra du‘a’.”

”Sedan gjorde Abu Hurayrah en åkallan och sade: ’O Herre, jag ber Dig om det mina två följeslagare har bett om, och jag ber Dig om kunskap som inte kommer att glömmas.’”

”Profeten — frid vare med honom — sade: ’Amin.’ Vi sade då: ’Och vi ber Allah om kunskap som inte kommer att glömmas.’ Profeten svarade: ’Den unge mannen från Daws har redan bett om detta före er.’”

Med sitt formidabla minne satte Abu Hurayrah igång att memorera — under de fyra år han tillbringade med Profeten — de visdomspärlor som kom från hans läppar. Han insåg att han hade fått en stor gåva och han bestämde sig för att använda den fullt ut i islams tjänst.

Han hade gott om tid till sitt förfogande. Till skillnad från många av Muhajirun sysselsatte han sig inte på marknadsplatserna med köp och försäljning. Till skillnad från många av Ansar hade han ingen mark att odla eller grödor att sköta. Han stannade hos Profeten i Madinah och följde honom på resor och expeditioner.

Många följeslagare blev förvånade över mängden hadither han hade memorerat och frågade honom ofta när han hade hört en viss hadith och under vilka omständigheter.

En gång ville Marwan ibn al-Hakam pröva Abu Hurayrahs minnesförmåga. Han satt med honom i ett rum och bakom ett draperi placerade han en skrivare, okänd för Abu Hurayrah, och befallde honom att skriva ner allt Abu Hurayrah sade. Ett år senare kallade Marwan på Abu Hurayrah igen och bad honom återge samma ahadith som skrivaren hade nedtecknat. Det visade sig att han inte hade glömt ett enda ord.

Abu Hurayrah var angelägen om att undervisa och förmedla de ahadith han hade memorerat och kunskap om islam i allmänhet. Det berättas att han en dag gick genom suq i Madinah och naturligtvis såg människor helt upptagna av köp och försäljning.

Abu Hurayrah sade:

”Hur svaga ni är, O folk i Madinah!”

De frågade:

”Vad är det du ser som är svagt hos oss, Abu Hurayrah?”

Han svarade:

”Allahs Sändebuds arv, frid vare med honom, håller på att delas ut — och ni sitter kvar här! Vill ni inte gå och ta er del?”

De frågade:

”Var är detta, O Abu Hurayrah?”

Han svarade:

"I moskén."

De gav sig snabbt av. Abu Hurayrah väntade tills de kom tillbaka. När de såg honom sade de:

"O Abu Hurayrah, vi gick till moskén och gick in, men vi såg ingenting som delades ut."

Han frågade:

"Såg ni ingen i moskén?"

De svarade:

"Jo, vi såg några som utförde salah, några som läste Koranen och några som diskuterade vad som är halal och vad som är haram."

Abu Hurayrah sade:

"Ve över er! Det där är Muhammads arv, må Allah välsigna honom och ge honom fred."

Abu Hurayrah genomgick mycket svårigheter och umbäranden på grund av sinhängivna strävan efter kunskap. Han var ofta hungrig och utfattig. Han sade om sig själv:

"När jag drabbades av svår hunger brukade jag gå till en följeslagare till Profeten och fråga honom om en ayah i Koranen och stanna hos honom för att lära mig den, så att han skulle ta med mig hem och ge mig mat."

"En dag blev min hunger så svår att jag lade en sten på min mage. Jag satte mig sedan i vägen där följeslagarna brukade gå. Abu Bakr passerade och jag frågade honom om en ayah i Allahs bok. Jag frågade honom bara för att han skulle bjuda hem mig, men det gjorde han inte."

"Sedan passerade Omar ibn al-Khattab och jag frågade honom om en ayah, men inte heller han bjöd hem mig."

"Sedan passerade Allahs Sändebud — frid vare med honom — och han förstod att jag var hungrig och sade: 'Abu Hurayrah!'"

"'Jag lyder,' svarade jag och följde honom tills vi gick in i hans hus. Han fann en skål med mjölk och frågade sin familj: 'Varifrån har ni fått detta?'"

”Någon har skickat det till dig,’ svarade de. Då sade han till mig: ’O Abu Hurayrah, gå till Ahlus-Suffah och bjud in dem.’”

”Jag gjorde som jag blivit tillsagd, och de drack alla av mjölken.”

När tiden kom då muslimerna välsignades med stor rikedom och materiella goda ting av alla slag, fick Abu Hurayrah till slut sin del av välståndet. Han hade ett bekvämt hem, en hustru och ett barn. Men denna förändring i hans livssituation förändrade inte hans personlighet. Han glömde inte heller sina dagar av fattigdom. Han brukade säga:

”Jag växte upp som föräldralös och jag emigrerade som en fattig och behövande person. Jag brukade få mat till min mage från Busrah bint Ghazwan. Jag tjänade människor när de återvände från resor och ledde deras kameler när de gav sig av. Sedan lät Allah mig gifta mig med henne (Busrah). Så lov och pris till Allah som har stärkt sin religion och gjort Abu Hurayrah till en imam.” (Denna sista mening syftar på tiden då han blev guvernör i Madinah.)

Mycket av Abu Hurayrahs tid ägnades åt andliga handlingar och hängivenhet till Allah. **Qiyam al-Layl** — att vaka om natten i bön och dyrkan — var en regelbunden vana i hans familj, inklusive hans hustru och hans dotter. Han brukade vaka en tredjedel av natten, hans hustru en annan tredjedel och hans dotter den sista tredjedelen. På så sätt gick ingen timme av natten i Abu Hurayrahs hus utan ‘ibadah, dhikr och salah.

Under Omars kalifat utsåg Omar honom till guvernör över Bahrain. Omar var mycket noggrann med vilka personer han utsåg till guvernörer. Han var alltid angelägen om att hans guvernörer skulle leva enkelt och sparsamt och inte samla rikedom, även om det skedde på tillåtna sätt.

I Bahrain blev Abu Hurayrah ganska rik. Omar hörde detta och kallade tillbaka honom till Madinah. Omar trodde att han hade fått sin rikedom på otillåtna sätt och frågade honom varifrån och hur han hade fått en sådan förmögenhet. Abu Hurayrah svarade:

”Från hästuppfödning och gåvor som jag fått.”

Omar sade:

”Lämna över det till muslimernas statskassa.”

Abu Hurayrah gjorde som han blivit tillsagd och lyfte sina händer mot himlen och bad:

"O Herre, förlåt Amir al-Mu'minin."

Senare bad Omar honom att återigen bli guvernör, men han avböjde. Omar frågade varför, och han sade:

"Så att min heder inte fläckas, min rikedom tas och min rygg slås." Och han tillade: "Och jag fruktar att döma utan kunskap och tala utan visdom."

Under hela sitt liv förblev Abu Hurayrah vänlig och respektfull mot sin mor. När han ville lämna hemmet brukade han ställa sig vid dörren till hennes rum och säga:

"As-salamu 'alayki ya ummatah, wa rahmatullahi wa barakatuhu — frid vare med dig, mor, och Allahs barmhärtighet och välsignelser."

Hon svarade:

"Wa 'alayka as-salam ya bunayya, wa rahmatullahi wa barakatuhu — och med dig vare frid, min son, och Allahs barmhärtighet och välsignelser."

Ofta sade han också:

"Må Allah förbarma sig över dig, så som du tog hand om mig när jag var liten."

Och hon svarade:

"Må Allah förbarma sig över dig, så som du räddade mig från villfarelse när jag var gammal."

Abu Hurayrah uppmuntrade alltid andra att vara goda och vänliga mot sina föräldrar.

En dag såg han två män gå tillsammans, den ene äldre än den andre. Han frågade den yngre:

"Vem är denne man för dig?"

Han svarade:

"Min far."

Abu Hurayrah sade:

"Kalla honom inte vid hans namn. Gå inte framför honom och sitt inte före

honom.”

Muslimerna står i tacksamhetsskuld till Abu Hurayrah för hans insats i att bevara och förmedla Profetens värdefulla arv, må Allah välsigna honom och ge honom fred. Han dog år **59 H** vid **sjuttioåttå års ålder**.

KORANEN & SUNNAH

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)